

at et Par af hans Forgængere have været, baade det ærede Landssthingsmedlem, som er Formand for det nu i denne Sag nedsatte Udvalg, (Rosenørn-Teilmann) og en anden Minister — have været mere fremmede for Universitetets Forhold, hvorfor man ikke kan undre sig over, at de rørte ved dem med en vis Varsomhed. Det tog derfor Tid, inden de kom til et endeligt Resultat, og deraf blev saa Følgen, at der Intet skete, fordi de imidlertid fratvæadte Ministeriet. Jeg holder mig dog overbevist om, at det flere Gange i den Tid, der ligger imellem 1861 og nu, virkelig har været paatænkt at gennemføre Examenkommissioner, og den høitagtede Minister vil ogsaa vide, at Vidnesbyrd derom foreligger i det ham betroede Ministerium. — Naar den høitagtede Minister endelig har krævet en Deling af Afstemningen over Udvalgets Fler-tals Forslag under Nr. 3, da er dette naturligvis Noget, som han har været berettiget til at forlange, men jeg kan rigtig nok ikke indrømme, at de Indvendinger, som han har fremsat mod at vedtage den hele Indstilling usforandret, have særdeles Meget at sige. Det er ganske vist, at man ikke nu med Sikkerhed kan nævne den Sum, som Examenkommissionerne kunne komme til at koste, og det kan vel være, at de mulig kunne indrettes saaledes, at der kan behøves en større Sum dertil end den, som Udvalget har bragt i Forslag. Jeg maa imidlertid bemærke, at man tidligere har troet at kunne hjælpe sig dels med 3,000, dels med 3,500 Rd. til en theologisk Examenkommission, og at der derefter bliver et Beløb af 5,500—6,000 Rd. tilovers til en juridisk og en statsvidenskabelig Examenkommission, hvilke to Kommissioner jo vilde komme til at gribe ind i hinanden og altsaa tilbøvlige vilde kunne besættes med de samme Medlemmer. Selv naar man altsaa overdrager til den juridiske Examenkommission, hvad der naturligvis er Udvalgets Mening, ogsaa at examinere de ustuderede Jurister, forsaavidt man overhovedet vil beholde denne Klasse af Jurister, hvorefter Rigtigheden maatte af andre Grunde kunde være tvivlsom, saa vilde de 9,000 Rd. dog nok omtrent kunne slaa til. Men, ifald de ikke maatte gjøre det, vil det jo være

vedkommende Ministers Sag senere at søge en Efterbevilling. Jeg tror derhos, at man ial-fald omtrent med ligesaa megen Sikkerhed kan opstille de 9,000 Rd. til Examenkommissioner, som man kan opstille 7,000 Rd. til faste Censorer ved samtlige Universitetsexaminer. At der egentlig ikke er nogen Nødvendighed for at vedtage den første Del af Fler-tallets Indstilling, kan jeg gjerne indrømme, men jeg tror, at Lovforslagets Stilling vil blive bedre, naar den optages. Den Afskuffelse, som deri udtales, kan ogsaa ligesaa godt staa udtrykkelig som en særskilt Sætning og med en bestemt Bevillingssum, som den kan staa som en Indledning til den anden Sætning. Jeg finder idetmindste ikke, at der er stor Forskjel derpaa. I begge Tilfælde er det slaaget fast, at Examenkommissioner ere det Maal, til hvilket man skal stræbe hen.

Min meget ærede 1ste Kollega for Kjøbenhavn (Madvig) vilde vel en Kontrol med Universitetet, der var kraftigere end den nuværende, og det ikke blot paa Examenkaraktererne, men ogsaa paa hele Examenindretningen. Og jeg skal nu ogsaa villig indrømme ham, at der er nogen saadan Kontrol i de faste Censorer. Men jeg kan ikke indrømme ham, at denne Kontrol er fuldstændig, forsaavidt man overhovedet tænker sig at opnaa fuldstændig Kontrol ved Indførelsen af faste Censorer. Den examinerende Professor bliver jo nemlig i Virkeligheden alligevel Herre over Examinationen. Enten man gjør ham til 1 af 3 eller til 2 af 3 — jeg mener: enten man sætter 2 Censorer og 1 Professor eller 2 Professorer og 1 Censor —, saa vil det dog væsentlig være Ledelsen af Examinationen, som kommer til at være det afgjørende Moment, naar Karakteren skal bestemmes, og den tilfalder ham. Jeg kan derfor ikke indrømme, at de faste Censorer kunne øve nogen egentlig Indflydelse paa Examen Form og Indretning, hvormed jeg antager, at det ærede Medlem mente Examinationens Ledelse. — Det ærede Medlem vilde derimod paa ingen Maade gaa ind paa Examinatorer udenfor Universitetet. Han fremhævede, at Examen ikke var nogen Behagelighed for Professorerne. Nej, det er et tidsspildende og trættende Arbejde, som man baade i deres